

Några dagar gick. Leo hade inte rört den blå lådan på vinden. Han tänkte på vad han hade lärt sig. Magi var något speciellt.

En solig eftermiddag lekte Leo med Maja och Sam ute på ängen. De flög en stor, röd drake. "Higher, higher!" ropade Sam. Draken dansade i vinden. *Vuuuush!*

Men plötsligt blåste en stark vindpust. *Pust!* Draken snurrade och fastnade högt upp i en gammal ek. *Knäck!* När de drog i snöret gick det av. Draken satt fast och ena vingen hade gått sönder.

Maja blev mycket ledsen. Tårarna rann nerför kinderna. "Det var min favoritdrake," snyftade hon. "Nu är den trasig."

Sam och Leo försökte klättra i trädet. Men grenarna var för höga. "Vi når inte," sa Sam och suckade.

Leo tittade på Maja. Hon såg så ledsen ut. Då mindes Leo den blå lådan på vinden. *Det här är ett tillfälle när någon verkligen behöver hjälp,* tänkte Leo.

"Vänta här!" ropade Leo. Han sprang hem så fort benen bar. *Stamp, stamp, stamp!* Uppe på vinden öppnade

han lådan. Den magiska pennan låg där och lyste svagt.

Leo tog pennan och ett litet papper. Han tänkte noga. Han skulle inte önska fram en ny drake. Det var bättre att laga den som fanns. Han skrev: *Draken ska bli hel och komma ner mjukt.*

Leo sprang tillbaka till ängen. *Pust, pust.* "Titta!" viskade Leo. Han pekade mot trädet.

Plötsligt hörde de ett ljud. *Blink!* En liten gnista flög upp mot trädet. Den nuddade draken. *Knäpp, knäpp.* Vingen lagades av sig själv. Sedan lossnade draken från grenen. Den svävade långsamt ner genom luften som en fjäder.

Swish...

Maja fångade draken i sina armar. "Den är hel!" ropade hon glad. "Hur gjorde du Leo?"

Leo log och stoppade pennan i fickan. "Det var en hemlighet," sa han. "Men viktigt är att du är glad igen."

De lekte hela eftermiddagen. Draken flög bättre än någonsin. När solen gick hem gick Leo tillbaka till vinden. Han la pennan försiktigt i lådan igen.

"Du gjorde bra ifrån dig idag," viskade Leo till pennan. Han stängde locket. *Klick.*

Leo förstod nu att magi inte var till för att få saker man ville ha. Magi var till för att hjälpa vänner när de

behövde det som mest. Och med det leendet somnade Leo gott den natten.

Slut